Maksā 10 feniņu

Sporta PASAULE

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā
Atbildīgais redaktors: Adolfs Plūms
Redakcijas kolēģija: Arnolds Šmits, Alfrēds Vinčels un Jānis Zariņš.
Redakcija: Rīgā, Ģertrūdes ielā 6. Darba laiks 10—14, sestd 10—12. Pirmd. red. slēgta. Tālr. 96208, svētd. vak. un pirmd. 28818 un 34998.
Kantoris: Pils ielā 9-8. Darba laiks 10—14, sestd. 10—12. Tālr. 32384.
Pasta tek. rēķ. Nr. 1175.

LATVIEŠU SPORTA UN FIZISKĀS KULTŪRAS APVIENĪBAS OFICIOZS

Nr. 129 (980) 3. aprīlī 1944. gadā Nr. 129 (980)

16 konkurenti Rīgas meistarsacīkstēs šachā

Vakar sākās Rīgas meistarības izcīņa šachā. Galvenajā grupā iedalīti 16 spēcīgākie konkurenti. Viņu vidū gan nav Melngailis, Krūzkops, Jaunzems, Garais u. c. pēdējos turnīros teicamas sekmes guvušie spēlētāji. No piedalīšanās plašajā sarīkojumā tos atturējis darbs un citi apstākļi. Vakar vēl neredzējām arī jauno Latvijas meistaru Igoru Zdanovu, kas tagad ir leģionārs. Ja Zdanovs būs aizkavēts turnīrā startēt, tad viņa vietā spēlēs Dārznieks vai Jurševskis. Sacensoņu vidū gan skatāmi abi iepriekšējo gadu Rīgas meistari advokāts Augusts Strautmanis un inženiers Leonīds Dreibergs. Dalībnieku skaitā neiztrūkst arī meistars Teodors Bergs. Spītējot nopietnai slimībai, sacensībās ar lielāko nopietnību tomēr spēlē Dr. V. Hāzenfūss. Pēc ilgāka pārtraukuma pie kvadrātainā galdiņa atkal sēž Roberts Rasa un Jānis Rūdolfs Zarumba. Pēdējais US krāsu vietā tagad reprezentē Daugaviešus. Sacensībās risināsies arī blakus turnīrā un jaunatnes grupā. Seit dalībnieku izlase notiks otrdien, 4. aprīlī, pl. 18 Ģertrūdes ielā 6.

•

Vakar, Rīgas meistarsacīkšu ievadījumā, notika pirmās kārtas spēles. Lielāko ievērību saistīja pagājušā gada Rīgas meistara Strautmaņa un Hāzenfūsa partija. Seit pārākumu guva Hāzenfūss, kurš pakāpeniski apspēlēja savu ievērojamo pretinieku. Partiju pārtrauca ar Dr. Hāzenfūsa neoliedzamām uzvaras izredzēm. Apmēram vienlīdzīgā stāvoklī pārtraukta palika bij. Rīgas meistara Dreiberga un Krūmiņa spēkošanās. Vēl 1. kārtā pārtrauca Rasas — Zarumbas saistošo partiju. Rasam gan ir 1 bandinieks vairāk, bet Zarumba pārliecināts, ka šeit gala iznākums var būt tikai — remis. Laime visā pilnībā uzsmaidīja mūsu ievērojamam ātrspēles speciālistam Engaļičevam, kuram jau bija pilnīgi zaudēts stāvoklis pret Zemgali. Pēdējais tomēr rupji kļūdījās un Engaļičeva uzvarējai Zeids vēl pieveica Zirni, bet Latvijas meistarsacīkstēs teicami spēlējošais Solmanis ar VEF šachistu Zvirbuli vienojās par neizšķirtu rezultātu. Atliktas Zdanova — Endzelīna un Berga — Ozola partijas. Ozols, tāpat kā Zdanovs, ir karavīrs, kāpēc viņam jāastartē bez nopietna treniņa.

•

Ja Ziemsvētkos mūsu šachisti ar sevišķu noptienību absolvēja Latvijas meistarības spēles, tad atpūtas viņiem nebūs arī Lieldienās, jo Rīgas meistarsacīkstes svētku laikā nepārtrauks. Nākamo sacensību programmā piektdien, 7. aprīlī, pl. 10 notiks 2. kārtas spēles: Zeids — Solmanis, Zarumba — Zvirbulis, Krūmiņš — Rasa, Engaļičevs — Dreibergs, Bergs — Zemgalis, Endzelīns — Ozols, Hāzenfūss — Zdanovs (vai viņa aizstājējs) un Zirnis — Strautmanis. Pirmajās Lieldienās pl. 10 risināsies 3. kārtas sacensības: Strautmanis — Zeids, Ozols — Hāzenfūss, Dreibergs — Bergs, Rasa — Engaļičevs, Zvirbulis — Krūmiņš, Solmanis — Zarumba, Zemgalis — Endzelīns un Zdanovs — Zirnis. Otrajās Lieldienās pl. 10, kad notiks 4. kārtas spēles, spēkosies: Zeids — Zarumba, Krūmiņš — Solmanis, Engaļičevs — Zvirbulis, Bergs — Rasa, Endzelīns — Dreibergs, Hāzenfūss — Zemgalis, Zirnis — Ozols un Strautmanis — Zdanovs. Sacīkstes notiek US telpās — Stabu ielā 32. Sm.

Kritis Rūdolfs Harbigs

Austrumu frontē cīņā pret bolševismu varoņa nāvē kritis Rūdolfs Harbigs (Rudolf Harbig). Sajā briesmīgajā karā jau 2 reizes ievainots un apbalvots ar Dzelzskrusta 1. šķiru, kā arī citām varonības zīmēm, lieliskais sportists tagad pievienojies aizgājējiem mūžībā.

Vācijas dižais skrējējs Rūdolfs Harbigs, šķiroties no dzīves, atstājis sev 2 lielus pieminekļus. Viņš bija varonis karalaukā un fenomens skrejceļā. Oficiālo pasaules rekordu sarakstā Rūdolfa Harbiga vārds pieminēts 3 reizes. Viņa pasaules rekordsasniegumi ir: 400 m — 46,0 sek. (1939. g.); 800 m — 1:46,6 min. (1939. g.) un 1000 m — 2:21,5 minūtes. Ir jābūt jau pa daļai skriešanas brīnumam, lai pieminētajās tik ļoti grūtajās distancēs reālizētu sasniegumus, kādi bijuši pa spēkam cilvēkam, kas tikko šķīries no dzīves. Visiem mums vēl atmiņā daudzie nedomi pārspēt Rūdolfa Harbiga pasaules rekordu 1000 metru skrējienā, ko pagājušā vasarā vairākkārt mēģināja zviedri, kuri gan var lepoties ar dižiem sasniegumiem, taču visi pasākumi beidzās nesekmīgi. Tajā laikā Harbigs jau sēdēja ierakumos. Viņā skrejceļā dažkārt parādījās tikai Isajos atvaļinājumu brīžos. Tad skatītāji no jauna atkal juta liela sportista tuvumu. Viņi redzēja vīru, par kura sasniegumiem kādreiz rakstīts visās pasaules valodās.

•

Ievērojamais vācu sporta žurnālists Heincis Kavaljē (Heinz Cavalier) raksta: «1934. gadā Vācijas valsts sporta vadītājs meklēja nezināmo sportistu. Viņš atrada — Rūdolfu Harbigu. Harbigs apvienoja abus — viņš bija sportists un arī nepazīstams. Kā jauna mācekļa, kas skolojās ratnieka amatā, Harbigs kopā ar saviem skolas biedriem piedalījās meža skrējienos. Viņš vēl citīgi spēlēja rokas bumbu un pie reizes startēja arī savas biedrības vieglatlētiņu pulciņā. Harbigs skrēja visas distances — kā nu kuro reizi pagadījās: šodien 3000 metru, rīt pat 10000 m distanci, bet kad kļuva karavīrs, piedalījās arī 4×100 metru stafetē. Šī neparastā distanču maiņa nerāda vienīgi Harbiga vieglatlētikas sajūsmas bezplānveidību pirms 1934. gada perioda, bet ļauj raudzīties arī sportista raksturā. Tas apstākļu, ka Rūdolfs Harbigs piedalījās visur tur, kur tas bija nepieciešams, pie tam neuzstādīdams nekādas prasības, bet pakļaudamies tikai savas sporta organizācijas vadītāja norādījumiem, spilgti pierāda viņa lielo biedriskumu, kas stingrā veidā iesaknojies jau no jaunības. Šī krietnā īpašība sportistu nekad nav atstājusi. Harbigu nav iekārdinājuši ne lielie panākumi, kas izpaudās jaunos pasaules rekordsasniegumos, ne arī masu gaviles un bezgalīgā apveltīšana ar slavinājumiem. Nekad un ne soli Rūdolfs Harbigs nav atkāpies no biedriskuma ceļa — no pieticības, kā arī vienmēr un visur parādītās meistarīgās stājas. Tā Rūdolfs Harbigs, savas tautas lielais dēls, kļuvis par īsto vācu sporta jaunatnes paraugu: izcils panākumos, garīgi cēls, čakls un vienmēr pienākumu apziņas vadīts savā darbā.»

•

Kad Rūdolfs Harbigs kļuva frontes cīnītājs, sportista lielais draugs Heincis Kavaljē rakstīja: «Neviens nespēj lākoties nākotnē, bet liekas droši, ka Harbiga uzvaru ceļā vēl nav beidzies. Jau kara laikā viņš sasniedza savu trešo pasaules rekordu, veikdams 1000 metru 2:21,5 minūtēs. Tas bija 1941. gadā. Tagad pirmajā vietā ir karavīra pienākumi. Savu brīvo laiku viņš izlietoja treniņiem, kas ikvienā skrējienā atļauj veikt zināmus sasniegumus. Harbigs ir tas pats, kas bijis vienmēr: priekšzīme saviem biedriem, kuriem bieži palīdz arī treniņos. Viņš ir labākais draugs, kādu var iedomāties: vienmēr izpalīdzīgs, parasti ļoti jautrā omā, ar labsirdīgu humoru paceldams garastāvokli — īsts meistars! Un, varbūt, tas ir pats skaistākais cildinājums, kādu dižajam sportistam drīkst veltīt: ja jau viņš veiktu pasaules rekordus, bet būtu zaudējis savu dabīgumu, tas kļūtu nožēlojams cilvēks. Tomēr Harbigs ir bagāts ne pasaules mantām, bet gan cilvēcīgiem tikumiem, kas viņu liek mīlēt un ļauj teikt, nemaz jau nerunājot par aprīnošanu un cieņu tā sportiskiem sasniegumiem, ka viņš ir priekšzīme visiem tiem, kuri pēc šī paraugu paša spēkiem grib veidot savas sporta gaitas. Nav nepieciešami, lai kāds viņu sasniegtu uzvaru lielumā, jo tādi skrējēji kā Harbigs savā pausdzē un laikmetā ir vienreizēji. Taču būtu jāvēlas, lai katrs, kas vaiņā nagu kurpes, rakstura izcilās īpašības un pieticībā censtos tikt līdz šim lielajam meistaram.»

•

Metri un minūtes mums vienmēr skaidri parādījuši Rūdolfu Harbigu kā varenu skrējēju, bet vācu sporta žurnālists Heincis Kavaljē pateicis vēl daudz, daudz ko vairāk. Viņa stāstījumos redzam, ka Harbigs sevī apvienojis aprīnotu atlētu un sirdssaidru cilvēku. Tādam vienmēr jābūt ideālam sportistam! Pēc šīm grūti aizsniedzamām, bet tomēr ne neiespējamām fiziskās kultūras parauga vērtībām jau vienmēr tiecamies arī mēs. Rūdolfs Harbigs tādēj nav priekšzīme tikai savas tautas jaunatnei, bet gan visiem tiem jaunu miljoniem, kuri sekojuši kādam nedzirdamam aicinājumam un kļuvuši sportisti vai vismaz sporta draugi. Savās domās pie Rūdolfa Harbiga kapa tādēj lai noliekam arī Latvijas brūklenāju zariņu. Tas būs mūsu atvadu sveicieus lielajam atlētam, kas kā varens vilnis nu reiz atsities pret akmeņaino krastu un uz mūžīgiem laikiem savā galā aprimis . . .

A. Sm.

Jānis Grantiņš (ASK) — Latvijas 1944. gada meistars ātrslidošanā

To, ka šogad vēl izdosies absolvēt Latvijas meistarības izcīņas sacensības ātrslidošanā, liekas, nebija cerējuši pat visvielākie optimisti. Priekšpavasara dienas, blakus saulei, tomēr naktīs līdzi nesa arī paprāvu salu, ko mūsu sporta vadība nekavējās lietderīgi izmantot, un vakar — aprīļa mēneša pirmajā svētdienā, uz Māras dīķa ledus risinājās Latvijas meistarsacīkstes ātrslidošanā. Protams, ne ledus apstākļi, ne konkurence, ne ari dalībnieku gatavība, trūkstot kaut cik regulārām treniņa iespējām, nebija tāda, lai reālizētos ievērojamāki sasniegumi. Galvenā doma, organizējot Latvijas meistarsacīkstes, bija: pārvarēt visas kara un neizdevīgo laika spatākļu radītās grūtības, veikt tomēr iespējamo, lai šī sporta nozare, kurā pirms dažiem gadiem latviešu krāsu pārstāvji uzrādīja pasaules klases rezultātus, netiktu pilnīgi aizmirsta, lai būtu dots jauns impulss mūsu ātrslidotāju sagatavošanās darbam nākotnes dienās. Šis nodoms arī sekmīgi piepildījās, jo vērot «vēlās pavasara meistarsacīkstes» bija ieradies ir paprāvs skatītāju pulciņš. Tāpat netrūka cīņas spara arī pašiem sacensoņiem. Mūsu ledus celiņa lielmeistars Alfonss Bērziņš (US), kam Latvijas meistarmosaukums piederēja jau kopš 1935. gada, savu titulu neaizstāvēja. Viņš, kā īsts tēvzemes patriots, apmainījis slidas pret šauteni un pašreiz atrodas austrumu frontē. Bez Eiropas meistara Alfonsa Bērziņa dalībnieku vidū neredzēt arī vairākus citus mūsu ievērojamākos izlases spēkus. 1. klasē startēja 3 ātrinieki — Grantiņš (ASK), Stērste un Št. Strods (abi Auseklis). Latvijas meistara godu pirmo reizi izcīnīja ASK slidskrējējs

JĀNIS GRANTIŅŠ,

atzīmējot 3 distanču kopvērtējumā 171,950 punktu skaitu. Par nopietnu konkurentu Grantiņam izveidojies jaunais Ausekļa ātrslidotājs Jānis Stērste, kas galīgā klasifikācijā aiz meistart tula leguvēja palika tikai trīs desmitdaļas punkta. 2. vietu Stērste ieņēma ar 172,250 punktu atzīmi, atstājot 3. vietā savu kluba biedru Staņislavu Strodu — 178,166 p. Ātrslidotāju sacensības risinājās 333 m garā skrejceļā. 500 m sprinta distancē ātrākais uzrādījās Stērste, kaut arī viņš skrēja viens. Stērste mērķi sasniedza 51,4 sekundēs. 2. bija Grantiņš 51,7 sek. un 3. Strods 52,6 sek. Īsajā 500 m distancē zaudēto Grantiņš ar uzviju atguva 1500 m slidojumā, kas — kā vēlāk noskaidrojās, izšķīra arī viņa uzvaru kopējā vērtējumā. 1500 metrus Grantiņš ar Stērsti skrēja vienā pārī. Savu pārākumu pierādīja rūdītākais un fiziski spēcīgākais Grantiņš. 1500 m distancē abi galvenie sāncenši Grantiņš ar Stērsti reālizēja meistarsacīkšu teicamākos sasniegumus: 1. Grantiņš 2:46,8 min., 2. Stērste 2:48,6 min. un 3. Strods 2:59,2. Garākajā 3000 m slidojumā Grantiņš un Stērste sīvi, piecu pie pieca, spēkojās no starta līdz pat mērķim, uzrādot vienādu 6:27,9 min. laiku. Tikai dažus centimetrus ātrāk mērķa līniju šķērsoja Grantiņš, līdz ar to bija skaidrs, ka ātrāk veiktie 1500 metri Grantiņam nodrošinājuši meistara lauru. Staņislavs Strods 3000 m absolvēja 6335,0 minūtēs. Jaunais Latvijas meistars Jānis Grantiņš mūsu ātrslidotāju saimē ir pazīstams vārds. Viņš reprezentēja Latvijas krāsas jau Eiropas meistarsacīkstēs 1939, gadā un ziemu vēlāk ietilpa mūsu ātrinieku izlasē, kas piedalījās Norvēģijas — Latvijas valstu sacensībā. Savus ievērojamākos panākumus Grantiņš tomēr atzīmējis tieši pēdējās sezonās. Pagājušā ziemā viņš uzvarēja Ziemsvētku balvas izcīņā un taged kļuvis Latvijas meistartitula īpašnieks. Atsevišķās distancēs Grantiņa teicamākie rezultāti ir šādi: 500 m — 46,6 sek.; 1000 m — 1:38,1; 1500 m — 2:28,9; 3000 m — 5:22,6; 5000 m — 9:08,4 un 10000 m — 19:53,5 minūtēs. Grantiņš treniņiem pastāvīgi piegāju ar lielu nopietnību, kas ir labākais pierādījums, ka mūsu astoņkārtējā meistara Alfonsa Bērziņa prombūtnes laikā Latvijas meistartituls atrodas drošās un čaklās rokās. Lieliski pārsteidza un iepriecināja gados vēl jauniņā Stērstes īsti bīstamā pretestība tādam nesalīdzināmi rūdītākam spēkam, kāds ir Grantiņš. Tā bija zīme, ka mūsu ātrslidotāju saime sevī glabā spožus talantus, kuriem vajadzīgi vienīgi teicamāki treniņa apstākļi, lai viņu sasniegumi iegūtu pavisam citu vērtību. Sieviešu sacensībās startēja tikai 1 dalībniece: Daugaviešu krāsu pārstāve

ILZE AĻEKSĒJEVA,

kura tad arī bez grūtībām jau 3. reizi pēc kārtas nodrošināja Latvijas meistarnosaukuma ieguvumu. Aļeksējeva 500 metrus veica 1:11,0 min. un 1500 m — 3:59,0 min., kopvērtējumā atzīmējot 150,666 punktu skaitu. Aļeksējevas rezultāti gan tālu nesniedz viņas labākos varējumus, taču — ko drīkstam prasīt no sportistes, kad nav bijušas kaut cik apmierinošas treniņa iespējas, un nav arī nevienas konkurentes. Vīriešu 2. klasē 500 m un 1500 m distanču kopvērtējumā 1. vietu iemantoja

IBERALS (AUSEKLIS)

ar 113,266 punktiem, atstājot kā otro pēc kārtas Pūpēdi (Daugavieši) 115,443 p. un 3. Rubli (Nedzirdīgo Sports) 116 p. Iberalam uzvaru kopējā klasifikācijā nodrošināja ievērojami teicamākā laikā veiktā 500 m distance. Ātrslidošanas sprinta sacensībā Iberals uzrādīja 53,2 sek rezultātu; 2. bija Rublis 54,4 sek. un 3. Pūpēdis 57,9 sekundes. 1500 metrus savkārt jaukā 2:52,6 min. laikā noslidoja Pūpēdis, ievērojami pārspējot pat meistarklases dalībnieka Stroda sasniegumu. Iberals 1500 metrus absolvēja 3:02,0 min. un Rublis 3:04,8 minūtēs. Vēlajās meistarsacīkstēs rosīgi savus pienākumus veica visi mūsu čaklākie ātrslidošanas tiesneši. Sacensību galvenā dvēsele, protams, bija treners Rob. Vithofs, kas pildīja startera uzdevumus. Nobeigumā visus dalībniekus sveica mūsu sporta dzīves vadītājs Rob. Plūme. Tad ātrslidotāju saime šķīrās, sirdis nesot gaišu prieku, ka, neraugoties uz nelabvēlīgajiem laika apstākļiem, 1944. gada meistatituls tomēr nav palicis neizcīnīts. J. Za.

Grantiņa un Stērstes ļoti sīvā sacensībā uzvaru izšķir 1500 m slidojums

Latvijas meistars Jānis Grantiņš (O. Sprūdes uzņ.)

RFK basketbolistu cerības zudušas...

Pārtrauktās basketbola meistarības sacensības pagājušā nedēļā kā pirmās atjaunoja Rīgas spēcīgākās A ligas vienības — LDzB, RFK un VEF, kuram papildus turnīrā jānoskaidro Rīgas pārstāvji, kas gūs tiesību spēkoties ar pārējo apgabalu meistariem ietilpnes dēļ virslīgā. Jau kārtējās sacensības rādīja, ka visu trīs piecnieku spēju samērs ir ļoti vienlīdzīgs, un arī pēc pirmajām papildus sacīkstēm vēl nav zināms jau nais rīdzinieku virslīgas kandidāts. Skaidrs vienīgi tas, ka zudušas RFK laužu izredzes.

RFK piecnieka cerības izklīdināja 25—35 (11—14) punktu zaudējums LDzB virknējumam. Šī sacensība spilgti rādīja, cik ļoti basketbolistu sniegumu ietekmējis apm. mēnesi ilgais pārtraukuma laiks. Trūka ne tikai citkārtējās saskaņas saspēlē, bet nesekmējās arī ar metieniem. Katra ziņā pāraks izrādījās dzelzceļnieku sniegums. RFK aizsardzība neprata pietiekami uzmanīgi nosegt LDzB teicamāko urbrucēju Dāneviču. Uzvarētāju labā viņš viens pats salasīja 21 punktu, tad Cīrulis — 7, Koncis — 3, Penčuks — 2, Pučurs — 2 un Meržejevskis — 0. LDzB basketbolisti atkal apliecināja savas bagātīgās jauno spēlētāju rezerves, jo gandrīz visu laiku viņi iztika bez tāda sava rūdīta aizsardzības balsta kā Meržejevska. RFK sastāvam, kurā darbojās arī mūsu kādreiz izcilais internacionālais spēks Jānis Lidmanis, bija šāds izskats: Neļķe — 8 p., Briedis — 7, Cakste — 4, Lidmanis —3, Raubens — 3 un Brūveris — 0.

Aizvakar notika VEF un RFK piecnieku spēkošanās. Pēc sasprindzinātas sacensības 34—33 (16—14) uzvaru izcīnīja RFK krāsu pārstāvji. Sevišķi sekmīgi RFK basketbolisti sadarbojās 2. puslaika sākumā, kad vienības gados jaunākie dalībnieki Cakste ar Neļķi, veikli izmantojot pretinieka nenoteiktību piespēles, guva grozu pēc groza un RFK pārākums jau teicās 11 punktu: 30—19. Tad «vecieši» izdarīja lietderīgu spēlētāju maiņu, un, nākot lerinda Skutelim sāka punktu starpību izlīdzināt. Galu galā gan RFK paturēja 1 punkta uzvaru, taču VEF basketbolisti bija paglābušies no smagāka zaudējuma. Sai sakarībā pastāstāms, ka pie vienāda uzvaru un zaudējumu skaita ievēros iegūto un zaudēto grozu starpību. Labākais stāvoklis pašreiz ir LDzB vienībai, kurai iegūti 10 punkti vairāk kā zaudēti. VEF un RFK piecniekiem punktu starpība negatīva: VEF — 1 un RFK — 9. Tādi RFK izlase vairs 1. vietu nevar iegemt, kamēr vecieši vēl spēj nonākt uzvarētāju lomā.

RFK sekmīgākais «grozu mednieks» aizvakar bija jaunatnes ligas spēlētājs Cakste, kas ieguva 15 punktus, tad Neļķe — 8, Raubens — 7, Briedis — 2, Brūveris — 2 un Lidmanis — 0. Zaudētāju komplektējumu sastādīja: Līgeris — 13 p., Valdmanis — 10, Skutelis — 7, Kļavs — 2, Karps — 1 un Rozentāls — 0. Nav noliedzama patiesība, ka RFK piecnieks šai sezonā ievērojami progresējis. Par visām lietām RFK pasparnē ir izaugušī spējīgi jaunās paaudzes spēki, kas atļauj risināt pat tādu domu, ka varbūt nemaz tāla nav tā diena, kad RFK piecnieks pievienosies mūsu izcilākai basketbola spēles pratēju saimei, kā tas jau bija pirms nepilniem 20 gadiem, kad RFK krāsām vairākkārt piederēja pat Latvijas meistara tituls. Za.

Būvbirojs
Dipl. inž. arch.
D. Zariņš un dēls
Rīgā, Tērbatas ielā 42/44, dz. 1
Tālrunis 92119

Rīgas skrūvju un uzgriežņu fabrika
Rīgā, Vestienas ielā 2
Tālrunis 91436
Gatavo:
būvnaglas
jumtu naglas
papes naglas

Lauksaimniecības mašīnu fabrika
«STARS»
Rīgā, Kr. Barona ielā 136
Tālrunis 95760

Alus darītava
«KYMMEL»
Rīgā, Yorka ielā 2
Tālruņi: Direkcija 91646
Ekspedicija 91982
Zentral - Handelsgesellschaft-Ost fiduciārā pārvaldīšanā.

Jānis Miķelsons
Grāmatu un rakstāmlietu tirgotava
Rīgā, Adolfa Hitlera ielā 114
Tālrunis 94911
Tek. rēķ. Rīgas pilsētas krājkasē 1625.
Grāmatas un rakstāmlietas

GRĀMATVEDĪBAS BIROJS
«Rīga, Blaumaņa ielā 7»
UZŅEMAS JŪSU VISOS GRĀMATVEDĪBAS DARBOS!
TIRDZĪBA!
NODOŠANA!
APDROŠINŠANA!
NEPIEPRASIET DEFICITOŠĀ INFORMACIJĀ!
Tālr. 34488; pasūtījumi no 200.

Pāpīru tirdzniecība
„RĪGAS PAPĪRS"
A. CIRULIS
Rīgā, Smilšu ielā 3 Tālrunis 22430

Rīgas vagonu fabrikas «Vairogs»
AMATU SKOLA
Rīgā, Vidzemes g. 14, tālr. 51274, atslēdznieku un dzelzsgriezēju nodaļā uzņem līdz 16 g. v. zēnus ar pilnu pamatskolas izglītību. Mācību laiks 3 gadi. Pieteikties līdz š. g. 17. aprīlim, iesniedzot: 1) paša rakstītu lūgumu ar vecāku vai aizbildņu parakstu, 2) 6 klasu pamatskolas beigšanas apliecību, 3) veselības lapu, 4) dzimšanas apliecību un 5) fotografijas. Pārbaudījumi latviešu valodā un matemātikā š. g. 17. apr. plkst. 10
Fabrikā var pieteikties arī veidotāju un galdnieku mācekļi.

Aizsardzes izcīna ASK basketbolistēm uzvaru

Vakar turpinājās Latvijas meistarības izcīņa basketbolā sieviešu vienībām. Notika 1. rinķa 2. kārtas spēles. Atceroties Starta piecnieka pēdējās teicami nospēlētās sacensības, ar lielu interesi varēja gaidīt šo melnibalti tērpto meiču spēkošanos ar meistarvienību ASK. Cīņa arī nelika vilties. Sacensību *nevarēja pieskaitīt pie techniski* augstvērtīgajām, tomēr tā bija cīņa vārda tiešākā nozīmē. Spēlētājas sacensībā ielika visu savu enerģiju un māku, cīnījās neatlaidīgi par katru punktu. ASK vienība laukumā devās stipri vājinātā sastāvā, tādēļ varēja likties, ka uzvara nosvērsies Starta puse. Starts ar veiksmīgiem Rubules metieniem arī guva 3—0 vadību, bet pustaiku meistarvienības spēlētājas tomēr prata beigt 6—4 savā labā. Intrigējoša un sīva spēkošanās risinājās arī sacensības otrajā posmā. Kraukle divreiz pēc kārtas ielidināja bumbu grozā, tad savu vārdu teica Irbe, un rezultāta dēlis atkal vēstīja ASK meiču 9—8 pārākumu. Šajā brīdī startietes uzsāka nosvērtu un pārdomātu spēli. Kad pie rezultāta 12—9 Starta labā, ASK centra uzbrucēja Irbe saņēma 4. piezīmi un atstāja laukumu, likās jau skaidrs, ka meistarvienību nekas vairs neglābs no zaudējuma, it sevišķi vēl tādēļ, ka līdz spēles beigām vairs nebija atlicis daudz laika. Notika tomēr pavisam citādi. Aboliņa reālizēja 2 soda metienus, bet spēles pēdējā sekundē grozā negaidīti ielidoja Spīlbergas pataļš metiens. Tā notika tas, ko, šķiet, neviens vairs nebija gaidījis: ASK spēlētājas pēdējā brīdī izglābās no zaudējuma un atstāja laukumu ar laimīgu 13—12 (6—4) uzvaru. Vislielākais prieks par necerēto iznākumu, protams, bija pašām ASK spēlētājām . . . Punktus uzvarētāju labā guva: Irbe — 5, Aboliņa — 4, Reizniece — 2, Spīlberga — 2, Ārena un Konce — 0. Starta izlasē spēlēja: Kraukle — 7, Rubule — 5, Ģintere, Reine, Lesiņa un Ozola — 0. Soda metienu bilance rāda neiepriecinošu ainu — ASK no 9 metieniem reālizēja 4, bet Starts no 10 — arī 4. Iztrūkstot ASK pataštajām malējām uzbrucējām Laukēvicei un Terinai, viss cīņas smagums bija jāiznes abām aizsardzēm — Aboliņai un Reiziniecei. Ja ASK uzvarēja, tad galvenais nopelns pie tā pierakstāms tieši viņām. Tās veidoja nevien stingru aizsardzības valni, bet vadīja arī visas vienības saspēli un piepalīdzēja uzbrucējām ar ve ksmīgiem metieniem grozā. ASK uzbrukums bija pilnīgi paralizēts. Atkal reiz pierādījās, ka Irbe bīstama tikai tad, ja nonāk brīvā stāvoklī. Vakar viņai tas izdevās tomēr reti, jo īsti uzmanīga uzmanītāja bija Rubule, kas paralizēja nevien Irbes darbību, bet bija arī sava piecnieka krietnākā spēlētāja. Vispār, Starta meiču darbība vērtējama kā apmierinoša. Abu vienību sniegumā, protams, varēja vērot treninu pārtraukuma iespaidu, bet to spēlētājas centās atsvērt ar enerģiju un cīņas gribu. Sevišķi tas sakāms par Starta piecnieku, kam vakar nepavisam nebija laimīga diena.

Arī Liepājas SB spēlētāju uzstāšanos varēja gaidīt ar lielu interesi, jo ziņas no provinces vēstīja, ka liepājnieces visu laiku atradušās čaklā treniņā un uzrādot teicamu sniegumu. Vakar *to arī* redzējām liepājnieču cīņā ar Daugaviešu virknējumu. Spēlējot bez teicamās metējas un saspēles diriģētājas Orbes, kas pašreiz saslimusi, Liepājas SB tomēr izcīnīja pelnītu 16—8 (11—2) uzvaru. Sevišķi liels uzvarētāju pārākums teicās 1. puslaikā, kad daugavietes pirmo punktu guva tikai pie 8—9 rezultāta. Cīņas otrais posms risinājās jau līdzvērtīgāk. Piezīmējams, ka Daugaviešu basketbolistes tieši *no spēles guva tikai vienu grozu* (Krēgere), bet pārējos 8 punktus savāca ar soda metieniem. Tas liecina par liepājnieču teicamo māku «nosegt» pretinieces. Lai gan no Liepājas SB komplektējuma bija gaidīts vairāk, tomēr jāatzīst, ka vienība sadarbojās teicami — kombināciju risinājums bija gluds, «nosegšanas» māka teicama un raidījumi grozā precīzi. Pēdējais sevišķi sakāms par Grīnu. Trūkstošo Orbi uzbrukumā atvietoja citkārtējā aizsardze Pazare. Arī Daugaviešu meitās cīnījās ar visu gribu un darīja, ko spēja, bet pastāvēt pret Liepājas SB pārdomāto spēles veidu nebija viegls uzdevums. Liepājas SB krāsām uzvaru izcīnīja sekojošs spēlētāju virknējums: Grīna — ieguva 6 punktus, Balcere — 5, Cibule — 4, Ledāja — 1 un Pazare — 0. Daugavieša izlasē spēlēja: Krēgere — 6, Novicka — 1, Sulmane — 1, Trifone un Bērziņa — 0. Arī šajā sacensībā nepavisam neapmierināja soda metienu izpildījums. Liepājas SB no 10 metieniem punktu guvumā pārvērta tikai 2, bet Daugaviešu spēlētājas no 16 sodiem — 6! . . Liekas, ka soda metienu izpildījums ir latviešu basketbolistu lielākais sāpju bērns, jo arī vīriešu sacensībās vērojama tāda pat maziepriecinoša aina.

Sieviešu 1. līgā noskaidrojās Rīgas apgabala uzvarētājas, kas Lielāmēnās sacentīsies ar pārējo apgabalu meistariem iekļūšanas dēļ virslīgā. Šīs tiesības izcīnīja mūsu kādreiz nepārspējamā meistarvienība US, kas divās spēlēs pieveica savu vienīgo pretinieku — VEF piecnieku. Pirmā sacensība ceturtdien beidzās ar studenšu 25—21 (15—12) uzvaru. US spēlētājas visu laiku atradās mazā pārsvarā un guva pelnītu uzvaru. VEF vienība neprata paralizēt US bīstamākās uzbrucējas Pelūdes darbību, kas

(Beigas 3. lpp.)

Pīlādža koks — teicams šķēpa labošanas līdzeklis

Viena no skaistākām sviešanas disciplīnām vieglatlētikā ir šķēpa sviešana. Sevišķi, ja sasniegumi tuvojas 70 m līnijai. Mums līdz šim nekad šai disciplīnā nav trūcis augstvērtīgu pārstāvju, tomēr bijušas tikai atsevišķas personas — kā sieviešu, tā vīriešu sacensībā. Novērojumi rāda, ka piemērots cilvēku materiāls šajā vērtīgajā vieglatlētikas nozarē būtu pietiekamā daudzumā. Tāpat, vērojot jaunatnes vēlēšanās un iesācēju gaitas vieglatlētikas sportā, redzam, ka taisni šķēpa sviešana vairāk par citām sviešanas disciplīnām sajūsmina jaunos sportistus.

Un tomēr — šķēpa sviešanā redzam vismazāk dalībnieku, arī sviešanas technika ārkārtīgi vāja. Kādi tad ir apstākļi, kas iesauc minēto parādību? Iedziļinoties lietas būtībā, jākonstatē, ka vaina viegli labojama. Labs šķēpa izmaksā samērā dārgi un tomēr lūzt visai ātri. Atsevišķam sportistam iegādāties pietiekamu šķēpu krājumu pa lielākai daļai neatļauj līdzekļi. Tāpat arī organizācijām šis jautājums sagādā lielas rūpes un bieži pat biedrības spiestas no šķēpu iegādes vispār atteikties. Ja apskatām šķēpus, ko biedrības nodod sportistu rīcībā treniņiem, tad pa lielākai daļai tie ir, ja varētu tā teikt — «bijušie šķēpi». Vairums ir no salauzta šķēpa palikusi koka sastāvdaļa, iegrūsta asmeņi. Protams, ar tādu rīku, kur ne garums, ne svars, ne arī smaguma centrs neatbilst noteikumiem, ko prasām no šķēpa, nevar izkopt pareizu techniku. Līdz ar to nevar sasniegt arī vēlamos rezultātus. Lielāko tiesu pat arī šādus šķēpus biedrības nevar izsniegt saviem sportistiem, jo koka sastāvdaļa ir jau pavisam sadilusi.

Kas tad atliek? Vai atteikties no šķēpa sviešanas pavisam? Ir tomēr atrasts līdzeklis un pie tam pavisam vienkāršs, lai novērstu šo trūkumu. Šeit grībētu dalīties ar mūsu meistara un rekordista Jāņa Stendzenieka novērojumiem. Viņa šķēps kalpo jau divas vasaras un visas pazīmes norāda, ka tas būs derīgs arī vēl turpmāk. Jānis Stendzenieks savu labo somu šķēpu pēc tam, kad tas salūza, laboja tādā veidā, ka uzmeklēja pīlādža koku ar nesatrunējušu serdi. Šim nolūkam vislabāk būtu ņemams stumbrs apm. 8 cm caurmērā. Jāņem stumbra daļa, kas atrodas tūlīt virs saknēm. No stumbra ar pieminēto caurmēru iznāk materiāls 4 šķēpu labojumam. Labojumam pīlādža koks jāņem apm. 40 cm garumā. Vienu galu apm. 8 cm garu iebāžam asmeņi, bet otru izzāģējam V veidīgi, apm. 20 cm dziļumā. Pašu šķēpa koku, kļiveidīgi uzasinātu, pielaikojam pīlādža koka iegriezumam. Tad ar līmes palīdzību šķēpa koku piestiprinām pīlādža kokam.

Šādi izlobots šķēps, pateicoties pīlādža elastībai un sīkstumam, ļoti labi novērš lūšanas briesmas, bet pats šķēpa kermenis paliek no pamata materiāla — bērza, kas ir vislabāk piemērotais materiāls šķēpam. Protams, pīlādža koks pirms lietošanas attiecīgi jāizkaltē.

Šo paņēmienu būtu ieteicams ņemt vērā kā biedrībām, tā arī atsevišķiem sportistiem. Ar labu gribu ir daudz kas panākams!

Richards Deklenieks

Pirmais sviediens pavasarī . . .

Frontei un DZIMTENEI

Ādolfa Vinčela vadībā

Aizvadītajā nedēļā Rīgā, pirms izvietošanas pa atsevišķām daļām, uzturējās tie latvju karaviri, kas pagājušajā rudenī bija devušies uz kādu karaskolu Vācijā. Tagad viņi apmācības beigušī, pasugstinātī par oberjunkeriem un turpmāko mēnešu laikā saņems spožos leitnanta uzplečus. Starp šiem brašajiem latvju karaviriem ir arī vairāki sportisti: vieglatlēts un volejbolists H. Panders, basketbolists Karelis, hokejists Muške, bokseris Pauzers un citi mazāk pazīstami. Karelis un Pauzers pagājušā gadā par kaujas laikā gūtiem panākumiem apbalvoti ar 2. šķiras Dzelzskrustu. Minētie Jeņiomārņ ne brīdi apmācību laikā nav piemirsuši iemīļoto sportu un izmantojuši katru brīvo brīžiņu treiniem. Viņi piedalījušies arī dažādās sacīkstēs, ievērojami propagandējot latviešu sportistu labo slavu.

Minētā karaskola atrodas kādā jaukā kūrortā Alpu kalnu piekājē. Pilsētiņa var lepoties ar brīnišķīgām sporta ierīcēm — nevien teicamu stadionu, bet arī vingrotavu, kurā iespējamas pat vieglatlētikas noderbes, un peldbaseinu. Par vieglatlētikas ierīcēm visvairāk priecājās Panders, kas jo cītīgi zodevās augstlēkšanas treiņiem. Karaskolā mācījās daudzu Eiropas nāciju karaviri, to starpā bija krietna sportistu izlase, ar kuriem mūsu atlēti varēja spēkoties nopietnās sacensībās. Tā piemēldēšanā latvieši pārējiem netika ne tuvu. Pilnīgi atsevišķas klases spēka tur, bija krūšu stila speciālists holandietis Hagedorns. Ar «lielajiem nāciņu» dauds maz konkurēt spēja vienīgi Pauzers. Toties bokss nesa uzvaru latvjiem: Pauzers, pēc sīvām cīņām ar norveģiem, izcīnīja skolas meistara godu. Arī basketbolā latvieši pulēšiem veicās lieliski. Tā janvārja vidū notika turnīrs, kurā bez latviešu un igauņu karaviru piecnieka startēja arī Minchenes, Augsburgas un Zalcburgas pilsētu vienības. Mūsu karaviru izlase, kurā spēlēja Muške, Panders, Karelis, Sockis un cēsnieks Sveids, pārliecinoši izcīnīja 1. vietu. Igauņi, minchenieši un zalcburģieši dalīja 2.—4. vietu guvumu, bet augsburģieši palika pēdējie. Latvju karaviru pretinieki spēlēja visai primitīvi un viņu spēles veids atgādināja rokas bumbu. Sevišķas grūtības tiem sagādāja latvju spēlētāju veidotā zonas aizsardzība, kuru viņi nepavisam nespēja salauzt.

Skaistā atmiņā latvju nākošajiem virsniekiem paliks Alpu kalnos pavadītās 8 dienas. No augstajām virsotnēm skatam pavērās brīnišķīgas ainavas, kalnu piekājē kā rotaļlietiņas gulēja pilsētas. Notika arī slēpošanas sacīkstes, kurās startēja pāri par 400 karaviru. 4 km distanču slēpojumā stipri šķēršļotā ceļā paudās noteikts Norveģijas dēlu pārākums, bet arī latvieši guva atzīstamas sekmes. Ta starp pirmo 10 vietu ieguvējiem bija 7 norveģi, 2 latvieši un 1 vācietis. Karelis izcīnīja 5., bet Panders 8. vietu. Ar šiem panākumiem latvju karaviri liekām var lepoties. Slalomā vairs neveicās tik labi. Te klase par sevi bija zalcburģieši, kas kalnu nogāzēs jutās kā savās mājās. Vienīgi Bruno Bejārs, izcīnot 13. vietu, Iviriziņās redzamā, kā stāvokli. Daudz tomēr latvieši varēja

Uzņēmumā pa kreisi redzams pulkmalis Cēsu vieglatlēts Kuncis, kas kādā Rīgas SS lazaretē ārstē frontē gūtos ievainojumus, draudzīgā sarunā ar kādu vācieti biedru.

mācīties. Vispirms — sacensības notika «Blomberģi» — Vācijas trešajā grūtākajā slalomā ceļā. Sevišķi daudz mācīties varēja no teicamajiem vācu slalomistiem Svelhamnera un Vegenera. Mūsu karaviriem tie arī ierādīja modernos pagriezienus, kurus izpildīa vienīgi ar pieciem. Visvairāk mūsu puiši tomēr dabūja brīnīties par Alpu kalnu sievietēm. Tās uz slēpēm jūtās tik lieliski un rādīja tādu virtuozitāti nobraucienos, ka nav iespējams nemaz to aprakstīt. Nav jau arī brīnums — viņas uzaugušas kalnos un gandrīz vai jau saugušas ar slēpēm.

No austrumu frontes sveicienus mūsu sportistu saimei sūta US basketbolists Andrejs Romanovskis. Viņam veicas labi un ar pašreizējo dzīv tas visai apmierināts. Romanovskis raksta, ka pēdējā laikā gan esot sācies pārvarēt zināmas grūtības, bet nu viss tas jau pāri, un dzīve ievirzījusies atkal normālā gultnē. Lai Romanovskis saņem sveicienus arī no mums, bez tam draudzīgākos apsveikumus, jo viņš saņēmis 2. šķiras Dzelzskrustu un ieguvis tiesības uz trieciena nozīmi. Šie nopelni mums būtu palikuši nezināmi, ja sportists par tiem pieticīgi nebūtu atzinies kādā vēstulē saviem vecākiem.

Jau iepriekšējos numuros esam rakstījuši par RV futbolistiem O. Kudrašovu un Tepleri, kas pašreiz ārstē frontē gūtos ievainojumus un kaites kara lazaretē ārpus mūsu dzimtenes robežām. Šodien pieminēsim arī citus RV sportistus, kas, līdzīgi Volchovas trieciengrupas loceklim Pudzem, dūšīgi cīnās frontē. Starp dzimtenes sargiem varam redzēt futbolistus J. Ansvieduli un A. Tilibu, bet no «Rīgas vilka» par «jūras vilku» pārvērsties vēlas RV bijušais virsligas basketbolists E. Brunavs, kas pašreiz atrodas Vācijā, kur sagatavojas dienestam flotē. Arī Brunava brālis — RV jaunatnes ligas futbolists, kas spēlējis arī latvju jaunatnes izlases vienībā, pilda karaviira pienākumus kādā SD formācijā. Arvien lielāks tātad kļūst sportistu skaits, kas stājas cīnītāju rindās, lai ieročiem rokās aizstāvētu tēvuzemi.

Pa retam redakcijā iemaldās arī kāda lauku pasta vēstule, kas vēsta kaut ko jaunu par latviešu sportistu gaitām austrumu kaujas laukos. Šoreiz vēstule atceļojusi no kāda vientuļa bunkura «Daugavietās», kas no ārienes ne ar ko neatšķiras no saviem «dvīņu brāļiem» pa labi un kreisi. Pēc nosaukuma spriežot, bunkura iemītniekiem vajadzētu būt tādām sakarām ar Daugaviešiem. Visi labi zinām, ka šāds vārds ir vienai no mūsu plašākajām sporta biedrībām. Galu galā neesam maldījušies, jo šai bunkurā, starp citu, sev mājvietu radīs Daugaviešu vieglatlēts — sprinters Vilis Kugaudo. Vēl pagājušā vasarā Kugaudo bija redzams vieglatlētikas laukumā, nesot baltās kaijas tērpu. Tomēr jau pagājušajā rudenī viņā apmainīja nagiņu kurpes pret ierocī, un pašreiz Kugaudo droši stāv austrumu sardzē. Kugaudo žēlojas, ka pārējie bunkura biedri par sporta neinteresējas, bet tikdaudz viņš tomēr panācis, ka katru rītu notiek obligāta vingrošana, protams, ja vien «Ivanu» pusē vīns ir kluss un mierīgs. Kugaudo nodomājis cītīgi trenēties, cik to atļauj frontes dienests, lai atgriežoties dzimtenē varētu vienu otru sporta cienītāju patīkami pārsteigt. Tur, austrumos, gan nav piemērota laukuma, kur trenēties, bet vai neva: skraidīt arī apkārt bunkuram . . . Savās karaviira gaitās austrumos Kugaudo sastapis arī savas biedrības ātrslēdzēju Ābolu un ASK futbolistu Koņecki. Kugaudo līdz ar mūsu lāfkraksta starphiecibu paziņot draugiem un pazīpām savu Feldposta Nr. — 37617/B. Kugaudo ļoti vēlētos saņemt arī «Sporta Pasaule», kas līdz šim viņam nav bijusi pieejama. Cerēsim, ka Kugaudo bijušie cīņu biedri viņa vēlēšanos izpildīs, atceroties savu draugu austrumos.

Lēni, ļoti lēni ziņas no frontes atstaigā līdz dzimtenei. Paiet ilgs laiks, kamēr saņemam pēdējās aktuālītātes, kas frontē tobrīd vairs nav sekādi jaunumi. Tā vēl pagājušajā «Sporta Pasaules» numurā ziņojām, ka oberšturmführers Vold. Baumanis apbalvots ar kara nopelnu krustu. Šeit — toreiz izcīlais ASK sporta darbinieks jau bija bauktšturmführers, tikai Rīgā retais to vēl zināja. Tas atkal ir pagodinājums un atzinība latviešu sportistu saimei. Arī «Sporta Pasaule» steidzas atgūt nokavēto un apsveikt Voldemāru Baumani ar kapteiņa dienesta pakāpes iegūšanu.

Rūdītākais somu cīkstonis tagad ir Lauri Koskela

Lielais meistars Lauri Koskela

Nupat beigušās Somijas meistarsacīkstes grieķu-romiešu cīņā. Somijas 1944. gada *meistaru saraksts sniedz šādu ainu: gaiļa* svarā — Kauko Kiseli, spalvas — I. Sauonens, vieglā — Lauri Koskela, pusvidējā — Kangass, vidējā — A. Vanchanens, pusmagā — A. Leppakoski un smagā — Melavno. Somu lauksnās meistaru virknē saskatāmas jaunas sejas. Piedzīvojušākī spēki ir vienīgi gaiļsvars Kauko Kiseli un vieglsvars Lauri Koskela. Pēdējais stājies sava mirušā tautieša divdesmitdeviņkārtējā Somijas meistarsacīkšu uzvarētāja Kustā Pichlajameki vietā, un ir rūdītākais vira paireiz aktīvo somu cīkstoņu vidū. Koskela, kas dzimis 1907. gadā, savu pirmo ievērojamāko panākumu atzīmēja Losandželosas olimpiskajās spēlēs, izcīnot gaiļa svara kategorijā bronzas medaļu. 4 gadus vēlāk Berlīnē spēcīgais soms vieglajā svarā iemantoja olimpiskos uzvarētāja laurus. No šī brīža līdz pat pēdējam laikam Koskelu dibināti godā par zemes lodes teicamāko vieglā svara cīkstoni, ko pierāda arī viņa 3 reizes iegūtais Eiropas meistarnosaukums. Koskela pieder pie tiem nedaudzajiem atlētiem, kas spējuši uzvarēt arī somu un visas zemes lodes «lauksnās brīnumu» — nesen mirušo Kustu Pichlajameki. No 1938. gada Eiropas meistarsacīkstēm, kas risinājās Tallinā, izcīlo somu vieglsvaru Lauri Koskelu labi atcerās arī latviešu spēka vīri, kad viņš, tāpat kā pāris nedēļas vēlāk Somijas — Latvijas valstu sacensībā, spēkojās ar mūsu Eriku Kalniņu. Slavenais soms abās cīņās guva punktu uzvaras. Blakus Koskelam otrs pazīstamākais vārds Somijas 1944. gada grieķu-romiešu cīņas meistaru sarakstā ir Kauko Kiseli, kas pēdējās Eiropas meistarības izcīņas sacensībās 1939. gadā Oslo palika nepārspēts gaiļa svara kategorijā.

● Somijas slēpotājī šīgada meistarsacīkšu ciklu nobeiguši ar sacensībām 50 km distancē un kombinētā slēpojumā. «Maratonā uz slēpēm» triumfējis šīs distances pasaules meistars Juho Kurikkala, veicot 50 km garo ceļa gabalu 3 st. 23 min. 21,0 sek. laikā. 2. vietā ierindojies Niemi 3:25: 26,0 st. un 3. Karvo 3:26:50,0. Kombinētā slēpojumā Somijas meistartitulu izcīnījis Kaleva Kaplass. Ar šīm sacensībām arī noskaidrojušies Somijas 1944. gada panākumiem bagātākie slēpotāji. 17 km distancē par pārako atzīts Lauri Silvenoisens un 50 km slēpojumā — Juho Kurikkala. Viņi abi guvuši izcilas sekmes arī somu nacionālajās Lachti spēlēs un pārējās ievērojamākās sacensībās.

● Populārajā ziemas sporta centrā Šamonikšā sacentušies Francijas teicamākie lecēji ar slēpēm. Uzvarējis Džems Kotē, sasniedzot savā labākā lēcienā 61 m tālumu. Jūsmīgākos skatītāju sumināJumus tomēr saņēmis vecmeistars Balmats, kas šeit pat Šamonikšā pirms 20 gadiem reprezentēja Francijas krāsas pirmajās ziemas sporta olimpiskajās spēlēs. Balmats nesen nosvinējis 50. dzimšanas dienu, taču joprojām ir čaklis sacīkšu dalībnieks un arī šoreiz sasniedzis vispār atzīstamu, bet ievērojot viņa gadu skaitu, pat ļoti aphrīnojamu 46 m tālumu.

● Jaunu Dānijas rekordu svaru celšanā realizējis smagsvars Otto Sērensens. Viņā abrocīgi uzspiedis 117,5 kg, pārspējot savu līdzšinējo rekordatzīmi par 2 kg. Olimpiskajā trīscīņā Sērensens sasniedzis 360 kg kopsummu.

Pēdējie notikumi provinces sporta dzīvē

LIEPĀJĀ:

Pilnīgi noskaidrojušās basketbola vienības, kas Lieldienās pārstāvēs Kurzemes apgabalu pārejas spēlēs uz virsligu. Tās ir Liepājas Auseklis un Olimpija. Vīriešu sacensībās Auseklis un Olimpija guvušas vienādas sekmes, bet tā kā olimpiešiem visligā viena vienība jau ir, tad kvalifikācijas turnīrā spēlēs Auseklis, bet 1. vietas dēļ apgabalā abi piecnieki sacentīsies pārspēlē. Sieviešu meistariba vēl nav pilnīgi noslēgusies, tomēr skaidrs ir jau tas, ka Kurzemes apgabalu kvalifikācijas turnīrā pārstāvēs Olimpijas meitas. Vakar Liepājā viesojās arī mūsu izcilā cīkstoņa Andersona skolēni — Saldus ģimnazisti, sacensoties basketbolā ar saviem Liepājas kolēģēm. Daudz pārāki izrādījās liepājnieki. Liepājas skolēnu sastādītā vienība pieveica Saldus ģimnazijas izlasi ar augstu 82—22 (40—10) rezultātu, bet Liepājas ģimnazija Saldus sastādīto vienību 27—20. Vakar sākās arī sieviešu 2. ligas meistarības izcīņa. Pirmajās spēlēs Auseklis pārspēja Olimpiju 14—6, bet zaudēja Liepājas SB virknējumam 10—18.

DAUGAVPILĪ:

Latgales metropolē vakar ievērojamākais notikums bija Daugavpils meistarsacīkstes galda tenisā, kurās startēja it kuplis dalībnieku pulciņš, starp tiem arī vairāki vācu karavīri. Vīriešu vienspēlē 10 dalībnieku *konkurencē, spēlējot katram ar katru bez* neviena zaudējuma meistara godā tika Vasiljevskis, atstājot 2. vietā Krapānu un 3. Multiņu. Vasiljevskis uzvarēja Krapānu 21—13, 21—18, bet Multiņu ar 21—10, 21—16 rezultātu. Sieviešu konkurencē meistartitulu ieguva Veiberga, uzvarot 2. vietas ieņēmēju Skromani 21—13, 21—13 un 3. vietas izcīnītāju Kaušeli 21—18, 21—13. Vīriešu dubultspēlē nepārspēti palika Vasiljevskis un Krapāns, kas pārspēja 2. vietas ieguvējus Multiņu un Ozoliņu ar 21—16, 21—18 rezultātu. Pārsteigumu nācās piedzīvot jauktajā dubultspēlē, kurā Skromane ar Krapānu negaidot pieveica abus vienspēļu meistarus Neibergu ar Vasiljevski 9—21, 21—18, 21—19, izcīnot Daugavpils meistaru godu.

VENTSPILĪ:

Vakar Ventspilī viesojās Talsu SB sportisti, sacensoties draudzības spēlēs ar Ventspils Spara reprezentantiem. Pārsteigumu nācās pieredzēt volejbolā, kurā Talsu SB sieviešu vienība, spēlējot nepilnā 5 cilvēku sastāvā, pārspēja Spara sešnieku ar 15—8, 12—15, 15—13 rezultātu. Spara volejbolistes skaitās vienas no spēcīgākajām Zemgalē, tādēļ talsinieču panākums atzīstams kā sevišķi ievērojams. Uzvarētājās spēlēja *Berke, Hofmane*, Krišāne, Siliņa un Kadike. Abu biedrību jaunlešu sacensība basketbolā noslēdzās ar Spara zēnu 17—11 (7—5) uzvaru. Ventspilnieku teicamākie punktu guvēji bija Simanis — 6, Rādkovskis un Jakovickis — 4, bet Talsu SB vienībā Briedis — 7. Arī šis rezultāts ir izcils talsinieku panākums, jo tiem joprojām vēl nav piemērotas vingrotavas, kur trenēties, turpretim Ventspils Spars visu ziemu baudījis kārtīgus treniņus.

US — VEF 11—8

(Sākums 2. lpp.)

arī izšķīra sacensības gala iznākumu. Pelūde US labā atzīmēja 9 punktu ieguvumu, Erharde — 6, Stankēviča — 5, Bērziņa — 3 un Vītola — 2. VEF izlasē cīnījās: Kārkliņa — 13, Ulmane — 6, Sniedze, Kuršinska, Aleksandroviča un Reķe — 0. Otrajā sacensībā vakar US meitas atzīmēja 11—8 (6—2) uzvaru, lai gan šai pirms spēles bel-gām vēl veda 11—2. Šī sacensība atstāja stipri pabālu iespaidu. Studentes bija noteikti pārākas laukumā, bet viņām nepavisām neveicās ar metieniem grozā. Un soda metieni . . . Ak vai, ak vai! Tā Bērziņa no 10 raidījumiem prata realizēt tikai 1 . . . Labāk neveicās arī veļietēm. Viens tomēr ir skaidrs: tiesības cīnīties par iekļūšanu virsligā ieguva nenoliedzami labākā vienība, lai gan arī VEF meitas cīnījās īsti pašaizliedzīgi. Viņām tomēr vēl krietni jāmācās. Augot pieredzei, uzlabosies arī sekmes. US virknējumā vakar bija: Pelāče — 5, Stankēviča — 3, Erharde — 2, Bērziņa — 1, Vītola un Zaļā — 0. VEF labā punktus guva: Ulmane — 4, Kārkliņa — 2, Aleksandroviča — 2, Kuršinska, Sniedze un Reķe — 0. VEF cīnījās bez savas parastās uzbrucējas Vazdiķes, bet arī studentēm abās spēlēs izrādīta bistamākā uzbrucēja Alise Gailīte. Skiet, ka pārejas spēlēs US meitām bez Gailītes tomēr grūti būs pastāvēt cīņā ar jelgavniecēm un liepājniecēm. A. V.

LATVIJAS MEISTARSACĪKSTES NOVUSĀ

Latvijas meistarsacīkstes novusā VEF sarīkojumā sāksies rīt, kad plkst. 19 sacentīsies 1., 2. un 3. vienspēļu grupas dalībnieki. Trešdien, 5. aprīlī, spēlēs 4., 5. un 6. grupa, bet ceturtdien, 6. aprīlī, 7. un 8. grupa. Sākums tapat plkst. 18. Pusfināla sacensības notiks pirmdien, 10. aprīlī, plkst. 16. Laikā neieradušos spēlētājus no sacensībām izslēgs.

No vieglatlēta un futbolista līdz Latvijas meistaram slēpošanā

Kad ap 1920. gadu Valmieras vieglatlētu un futbolistu saimē kļuva pazīstams mūsu agrākā šķēpa sviešanas rekordista Artura Pechako jaunākā brāļa Arvīda vārds, tad neviens gan nevarēja iedomāties, ka šis enerģiskais jauneklis, kuru tik ļoti aizrāva futbola bumba un dažādās vieglatlētikas sacensības, kādreiz savus izcilākos panākumus atrāmēs pavisam citā, toreiz Ziemeļlatvijas novados vēl nepazītā sporta veidā. Tas tā tomēr ir notiicis, un tagad Arvīdu Pechako zinām kā vienu no Latvijas vispār izcilākajiem slēpotājiem, kam 18 km un 50 km distancēs kopā 8 reizes piederējis Latvijas meistartituls. 6 gadus viņš pienākīdzējis savai biedrībai ASK izcīnīt meistarnosaukumu arī 4×10 km mainas slēpojumā. Šādu uzvaru sēriju nespēj uzrādīt neviens cits no latviešu ievērojamākajiem sacensoņiem «sniega celiņā».

*

Par sportu Arvīds Pechako, brāļa priekšzīmes ierosināts, sācis interesēties kā pavisam jaunips zēns, 1918. gadā viņš piedalījies valmieriešu zēnu sacensībās. Dažas vasaras vēlāk Pechako jau redzams Valmieras SB futbola vienpadsmitā, kas toreiz bija spēcīgākā vienība Ziemeļlatvijā. Līdztekus futbolam vijās arī Pechako vieglatlētā gaitas, kur viņš apliecināja teicamu daudzcīņnieka talantu. Vieglatlētikas laukumā Pechako kaldināja arī savu pirmo izcilāko panākumu. 1925. gadā Latvijas meistarsacīkstēs piecēpā viņš ierindojās 2. vietā. Jauno valmierieti pārspēja vienīgi toreizējais tālēkšanas rekordists Ēriks Bergs. Līdz ar kara dienestu Pechako vārds kādu laiku it kā pazuda no mūsu sporta apvāršņiem. Cakli viņš piedalījās vienīgi dažādās karavīru sacensībās. 1928. gadā Pechako pirmo reizi iepazinās ar slēpošanu. Pāris ziemas vēlāk Pechako stājās virsdienesta instruktoru rindās brunoto vilcienu pulkā, kur vingro un spēcīgo sportistu ar viņu sirdi nodoties slēpošanai iejūsmināja ātrslidošanas vecmeistara pkv.-lt. Alberta Rumbas padomi. Pechako un skriešanas rekordists Voldemārs Vītols šā laika izvirzījās par pulka teicamākajiem slēpotājiem, gūstot izcilas sekmes plašajās karavīru aizsargu un robežsargu sacīkstēs. 1936. gadā Pechako pārsteidza, uzvarot Latvijas meistarības izcīņā 18 km distancē. Aiz viņa palika arī visi izlases spēki, kas reprezentēja Latvijas krāsas ziemas olimpiskajās spēlēs Garmiš - Partenkirchenā. No šī brīža nepārtraukti līdz pat pēdējam laikam Pechako pieder pie latviešu slēpošanas sporta pirmajiem galvgaļa vīriem.

*

Pechako panākumi nav izauguši vienā dienā. Tiem pamatā stāv stingrs un cītīgs darbs. Pats mūsu meistarslēpotāja uzskats, ka viņš labāko gatavību sasniedzis 1939. un 1940. gadā. Sausos treniņus tad viņš sācis jau augusta mēnesī, un ziemā slēpojis katru dienu, bet dažreiz pat divas reizes dienā. Šai laikā Pechako pašu mājās demonstrēja pilnīgi atsevišķas klases sniegumu. Blakus teicamam ātrumam nekad nav apaļcis arī Pechako izturības krājums. Tādēļ viņš vienīdz labi jūtas 18 km sacensībā, kā arī «slēpošanas maratonā» 50 km garajā ceļa gabalā. To spilgti apliecina iegūto meistarmedaļu statistika: 4 reizes viņš bijis Latvijas meistars 18 km distancē un tādu pat uzvaru skaitu atzīmējis 50 km slēpojumā. Kā savu sīvāko sāncensi no latviešu slēpotājiem Pechako atcerās 18 km speciālistu studentu Kapepu, kamēr no mainas nekad nevar izzust dušīs ar īgauņu meistaru Velo Kāristo, kas absolvēts pirmajā Igaunijas — Latvijas valstu sacīkšē 1940. gadā Siguldā 18 km distancē. Kāristo tolaik dibināti godināja kā Baltijas labāko slēpotāju, kādēļ liels bija pārsteigums, ka vienā kontroles punktā pēc otra Kāristo ar Pechako uzrādīja gandrīz vienādus starplaiku. Viņus šķīra tikai dažas sekundes. Vēl lielāks «brīnums» tas šķita tādēļ, ka Pechako startēja kā viens no pirmajiem un ātri izvirzījās sacensoņu virknes priekšgalā. Stāvajās Siguldas gravās gandrīz visus 18 km viņam nācās «ievilkt» ceļu pārējiem konkurentiem. Tas prasīja pārāk daudz spēka, un tā arī šoreiz īgauņis Kāristo palika neuzvarēts. Pie mērķa viņus abus šķīra niecīga 15 sekunžu starpība. Pechako 1938. gadā startēja arī pasaules meistarsacīkstēs Lachti un piedalījies vēl citos ievērojamos starptautiskos sarīkojumos.

Mūsu astoņkārtējais slēpošanas meistars Arvīds Pechako, kura vārds jau līdzs gadus pazīstams mūsu sporta dzīvē.

(O. Sprūdes uzn.)

Arvīds Pechako dzimis 1906. g. 30. martā. Pirms pāris dienām viņš nosvinēja savus 38. šūpļa svētkus. Slēpošanā garajās distancēs ir daudz piemēru, kur pasaules meistartitulus un olimpiskās zelta medaļas izcīnījuši rūdīti vīri, kuru gadu skaits tuvojies četrdesmita robežai. Arī Pechako tagad vislabāk jūtas grūtajā 50 km slēpojumā, kur viņš šogad tik pārliecinoši uzvarēja Latvijas meistarsacīkstēs. Šis panākums viņam arī nodrošināja mūsu slēpošanas sporta vērtīgākās balvas — Austrumlatvijas kausa ieguvumu. Austrumlatvijas kauss, kas izcīņā atrodas jau kopā 1937. gadu, ir 14 Latgales pilsētu kopīga balva latviešu teicamākajam «maratonistam uz slēpēm». Boļševiku laikā gan zudumā gājušas kausa īkgadējās akcijas — miniatūrie balvas atveidi, bet pats vērtīgais kauss noslēpts uzglabājies Daugavpils LSB nodaļas mītnes bēniņos. Austrumlatvijas kausa izcīņai vēl jāturpinājas 2 gadus, bet praktiski tā īpašnieks jau noskaidrojies. Tas ir Arvīds Pechako. Viņu teorētiski spēj apdraudēt vienīgi valmierietis Skrastiņš, kas savu vārdu uzvarētāju virknē ierakstījis 2 reizes.

*

Mūsu slēpotāju meistaru meistara Arvīda Pechako stāja bijusi priekšzīmīga arī sportiskā ziņā. Tā viņš vienmēr palicis uzticīgs biedrībai, kurā augušas un veidojušās viņa spējas. Vienīgi pārnākot no Valmieras uz patstāvīgu dzīvi Rīgā, izcilais atlēts mainījis biedrību, Valmieras SB iniciāļu vietā pārstāvot turpmākajos gados ASK krāsas. Pechako ir ne tikai «sniega celiņa» meistars, bet arī vispār izglītots sporta cilvēks, jo beidzis trīsgadējo Fizikālās audzināšanas institūta kursu un savu laiku darbojies kā vingrošanas skolotājs Rīgas valsts tehnikumā. Neiekāms ir viņa ieņēmums arī turpmāk palikt uzticīgam aktīvās slēpotāju saimes locekļim un palīdzēt mūsu sacīkšu slēpošanas uzplaukumam. Jānis Zariņš

VAKARDIENAS UZVARĒTĀJI HIPODROMĀ

Rikšošanas sacensības Rīgas hipodromā vakar risinājās teicamos laika un ceļa apstākļos. 1. brauciena uzvarēja Diplums (brauc. Sudrabiņš); 2. Karline (Dukaļskis); 3. Arta (Beķeris); 4. Dēoni - Hasti (Dukaļskis); 5. Ciems (Ceidāns); 6. Egmonds (Richters); 7. Arions jun. (Pumpurs); 8. Oklands (Ruško); 9. Adlons (Richters); 10. Rasma (Švalo); 11. Larka (Gaņģis); 12. Ezis (Jirgensons) un 13. brauciena Vanags (Niedra).

H. Z.

HIPODROMĀ

RIKŠOŠANAS SACENSĪBAS
Svētdien, I. Lieldienās plkst. 12
Nāk. sacensības: 16. un 23. apr.

Elmāra Saulīša
apgāds
Rigā, Vaļņu ielā 25.
Tālrunis 22559

Velosipēdu un metallapstrādāšanas fabrika
«OMEGA»
Rigā, Kalnciema ielā 36/38.

Būvuzņēmums
L. Neiburgs
Rigā, Adolfa Hitlera 4/6—11
Tālrunis 30184, 20692
Augstbūves un dziļbūves, kokapstrādāšanas un kalēja darbnīcas.

Tirdzniecības un rūpniecības galvenā direkcija
Rīgā, Smilšu ielā 6

Galvenais direktors	33710
Sekretāre	33710
Administrātīvā daļa	22221
Personālbiroja	23521
Sadales pārvalde	25761
Rūpniecības pārvalde	25672

GRANTS UN OĻU
bagarēšanas uzņēmums
„VEINBERGS & BRIEZE"
Rigā, Latgales ielā 66
Tālruņi: 28616; 33865

Ķīmiski - farmaceitiska fabrika
A. Ošiņš un b-drs
Rigā, II Ganību dambī № 21-a
Mūsu ražojumi:
Buljona koncentrāts ar vitaminu B₁
Augu mērce
Žāvētu sakņu pulveris
Extr. Hepatis pro iniecctabile
„ Hypophysis iniectabile
Liq. ferri albuminati
Vitamins C (1- askorbinskābe)

FOTO un KINO tirdzniecības nams
A. Cālītis
Rigā, Alfr. Rozenberga gatvē 11
Tālrunis 24321

Mūsu rekordinternacionāli

K. Kundziņš (O. Sprūdes uzņ.)

5.

KRIŠJĀNIS KUNDZIŅŠ

Kā tas izskaidrojams: Latvija grieķu-romiešu cīņā absolvējusi 17 valstu sacīkstes, bet mūsu spalvas svara čempions Krišjānis Kundziņš internacionāls bijis 19 reizes? Lieta, ļūk, vienkārša: pie startiem valsts vienībā pieder arī uzstāšanās olimpiskajās spēlēs un Eiropas meistarsacīkstēs, jo tur taču piedalās tikai izlases spēki, ik svarā viens — savas zemes pats labākais cīkstonis. Tā Kundziņš starptautisks bijis vairāk reizes, kā Latvija spēkojusies valstu sacensībās. Aiz «Kriša» kā nākošais mūsu internacionālo cīkstoņu virknē seko smagsvars Alberts Zvejnieks. Viņš oficiālos starptautiskos sarīkojumos piedalījies 16 gadījumos, tad Eiropas meistars Edvīns Bietags — 14 reizes, gaijsvars Jānis Beinarovičs — 10 reizes, vidsvars Georgs Ozoliņš — 9, Pāvils Atars, Kārlis Jesperu, Jānis Kavals un Arnolds Kalniņš — 8 reizes u. t. t. Šeit uzskaitīti mūsu starptautiski rūdītākie grieķu-romiešu cīņas spēki. Latviešu laušanās sporta rekordinternacionāls Kundziņš sekmīgi cīnījies olimpiskajās spēlēs un Eiropas meistarsacīkstēs, taču vispilnīgāk viņa spējas aizplaukušas valstu sacensībās, kur «Kungam» nevar līdzināties neviens no mūsu izcilākajiem vīriem. Kundziņš piedalījies 14 valstu sacīkstēs, kur gūtas 9 uzvaras, kamēr zaudēts tikai 5 gadījumos. Sevišķi lielīsti Kundziņam veicies cīņā ar igauņiem, kur viņš savus pretiniekus pievelcis visās pēdējās 6 valstu sacīkstēs (kopš 1930. gada). Kundziņam pieder arī tādu rekordpanākums, kad viņš 1939. gadā Rīgā igauņu krāsu pārstāvi Roosu nometa uz pleciem zibenīgā 35 sekunšu laikā. Šī grūti atkārtojamā panākumu virkne rāda, ka mūsu spalvas svara meistars reizē ir arī neapstrīdāms šīs katēgorijas valdnieks Baltijas zemēs.

Kuŗš ir labākais sports?

Bieži sastopam sportistus un sporta darbiniekus draudzīgā strīdū: kāds sporta veids ir vislabākais? Vārds «sports» atvasināts no vārda, kas nozīmē sacensties laika kavēkļa dēļ. Kamēr agrāk par sportu apzīmēja kuru katru sacensību, vēlāk šis jēdziens attiecās tikai uz tiem sacensību veidiem, kas saistīti ar fizisko audzināšanu. Sports no citām fiziskās audzināšanas nozarēm, kur arī notiek sacensība, atšķirās ar to, ka viņa rezultāti noteikti mērījami laika un tāluma vienībās. Sportā var sacensties kā atsevišķi individi, tā arī vienības. *Principā visi sporta veidi ir labi*, jo viņi kalpo fiziskai attīstībai. Ja pieejam jautājumam — kāds sporta veids vislabākais no individuālā redzes viedokļa, tad pieņemt galīgo lēmumu ir ļoti grūti. Jārēķinās ne tikai ar personīgo gaumi, bet arī apkārtni, kādā individs atrodas, tad ar līdzekļiem un iespējamiem pabalstiem no sporta organizācijas puses (treneri, telpas, treniņa rīki, tērpi). Ļoti svarīga arī ķermeņa uzbūve un veselība.

Kas vēlās nodarboties ar sportu un prasītu padomu, tad es viņam nekad neieteiktu nodarboties ar tādu sporta veidu, kas to neinteresē. Ja gribam ko ļabi veikt, nepieciešamā mīlestība un prieks. Katrs sportists, bez šaubām, aizstāvēs savu iemīļoto sporta veidu. Piekopjot dažādas sporta nozares, vajadzīgi attiecīgi rīki un telpas. Airētājiem nepieciešama laiva un ūdens, futbolistiem — tērpi, līdzspēlētāji, bumba, laukums, tāpat jātniekiem — zirgs, riteņbraucējiem — divritenis. Gribu šeit pasvītrot, ka individuāli neeksistē «labākais sports». Sasniedzamais mērķis ir tas, ka vingrinādamies zināmā sporta veidā, sevi izkopjam un stiprinām, tajā pašā laikā arī patīkami pavadīdami laiku. Cilvēki, kam ārsti aizliegušī stpru piepūli, vingrinājoties aizliegtā nozarē sev tikai kaitē. Tamdēļ jāievēro katra atsevišķa individa personīgās spējas, kā arī ķermeņa un veselības stāvoklis. Daži aizliegts skriet, citiem braukt ar divriteni. Varbūt tiem, individuāli nemot, paukošana ir «labākais sports». Neievērojot jautājuma individuālo pusi, bet apskatot no vispārējā redzes viedokļa un salīdzinot dažādus sporta veidus vienu ar otru, mēs jau varam noteiktāk atbildēt. Izšķiram ziemas un vasaras sporta nozares.

Galvenie ziemas sporta veidi ir slēpošana, ātrslidošana u. t. t. Vasaras sporta galvenās nozares atlētika, riteņbraukšana, futbols u. c. Pie ūdenssporta pieskaita peldēšanu, airēšanu, zēģelēšanu, ūdenspolo. Visām šīm nozarēm ir vēl savs sīks nodalījums. Skatoties pēc cilvēka ķermeņa fiziskā spēka pielietošanas veida, varam saskatīt 3 lielas grupas. Pirmai grupai pieskaita tās sporta nozares, kur dzinējspēks ir tikai cilvēka organisms un viņa muskulātūra (skriešana, sojošana, sviešana, lēkšana, peldēšana). Otrā grupā galveno lomu vēl spēlē cilvēka fiziskais spēks, taču jau tiek lietoti palīglīdzekļi labāku rezultātu sasniegšanai (divriteņi-pārnesumi, slidskriešana-slīdēšana u. t. t.). Trešais ir mechaniskais sports: automobilis, motociklets, motorlaiva. Mēs mantojam no sporta savu labumu tik daudz, par cik iespējams ar viņu nodarboties. No minētā varam secināt, ka labākajam sportam jābūt tādam, ko varam viegli un bez šķēršļiem visur piekopt. Šie sporta veidi fiziskai attīstībai dod visvairāk: spēku, izturību, pretestību, kustīgumu, lokanību, veselību un skaistumu.

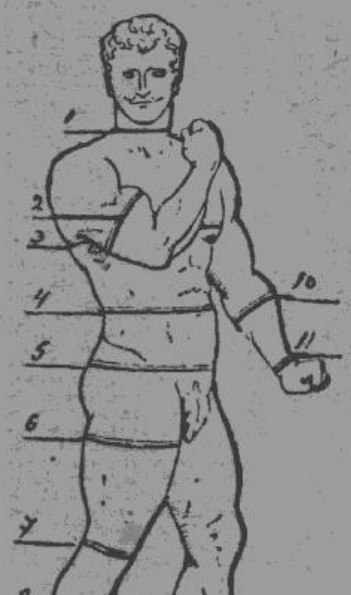

Apskatīsim tuvāk galvenās šīs grupas sporta disciplīnas. Tās būtu: 1) vieglatlētika (sojošana, skriešana, lēkšana, grūšana, sviešana); 2) smagatlētika (svara celšana, laušanās, bokss); 3) no ūdens sporta veidiem — peldēšana. Atsevišķi vieglatlētikas veidi vairāk attīsta dažas ķermeņa daļas. Tamdēļ, lai iegūtu hermonisku ķermeni, jāpapildina viens sporta veids ar otru. Tas nozīmē, ka skrējējam un lēcējam jāpiekopj sviešanas un grūšanas veidi, bet sviedējam atkal skriešana un lēkšana.

Nemākulīgi nodarbojoties ar svara celšanu, panākam pretējo, kas domāts: ātru sirds paplašināšanos un pat sirdskaiti. Līdz 18 g. nav ieteicams piekopt svara celšanu. Laušanās ir lielisks sports, kas nodarbina visu muskulātūru, pie kam vēl jāpārvar pretinieka svars un pretestība. Tas ir, kamēr laušanās notiek higiēniskos apstākļos (tīri pakāji un pēc cīpām dušas). Par nožēlošanu, mūsu pakāji ir netīri un visur nav arī siltas dušas. Sekas — mūsu cīkstoņi cieš no audzējiem un ādas iekaisumiem. Bokss ir viens no visvērtīgākiem sporta veidiem, jo tā treniņa metodes nodarbina visus muskuļus, bez tam apvienojot sevī visas labās īpašības, kas citiem sporta veidiem. Ja piekopj boksu, attīstās drosme, enerģija, izturība, gribas spēks un vīrišķība. Visu to atzinuši vadošie valsts vīri Vācijā, kur bokss arī ir ievests skolās kā obligāts priekšmets fiziskās audzināšanas plānā. Boksa kursa nepieciešams katram vīrietim. Cita lieta ir — iet ringā un piedalīties sacīkstēs. Kas grib uzvarēt ar knock-out, tam jābūt gatavam to saņemt arī pašam. Kā boksu no smagatlētikas veidiem uzskata par visvērtīgāko, tā arī peldēšanu no visām ūdens sporta nozarēm. Zēl, ka peldbaseinu trūkuma dēļ šo veselīgo sportu nevaram piekopt visu gadu.

Bet visiem sportistiem, kādu sporta veidu tie arī neiemīļotu jātrenējas un vēlreiz jātrenējas. Bez sviedru liešanas un savu spēku izkopšanas nav nekas sasniedzams. Katram pašam sevī stingri jāpēta un jākontrolē. Trūkumi jānovērš. Sportistiem attiecīgi jānostiprina ķermenis ar vingrojumiem — b r i v ā m k u s t ī b ā m, kas ir pamats visiem sporta veidiem. Ar aphrīnojamu izturību to dara visi pasaules meistari un rekordisti un darījuši arī mūsu Bietags, Daliņš, Bērziņš u. c. Neviens meistars no debesīm nekrīt. Strādāt, strādāt un vēlreiz strādāt! Tikai tad būs panākumi sportā.

Grību vēl piebilst, ka cilvēka normālais svars ir apm. tik daudz kilogramu, cik viņā gaņš, atņemot nost vienu metru. Piem., sportista garums 178 cm, bet 100 cm nost un atlikums ir 78. Tas atbilst viņa svaram netrenējoties. Labām sportistām svars var nosīdēt šīs normas robežās līdz 10 kg. Tas neradīs jūtamu spēka zaudējumu. Cik var būt svara katram atsevišķam sportistam, to viņam var pateikt sporta ārsts, attiecīgi sagatavots treners un arī rūpīga paškontrole. Pievestā zīmējumā redzamas mūsu ķermeņa kontrolējamās vietas: 1) kakls, 2) divgalvainais muskulis, 3) krūtis, 4) viduklis, 5) vēders un gūžu apvidus, 6) stilba, 7) celis, 8) ikri, 9) kāju locītava, 10) delms, 11) rokas locītava. Harmoniski attīstītam ķermenim kakla, roku, divgalvainā un kāju ikru muskuļu apmēri svārstās savā starpā ne vairāk kā 2—3 cm. Par ideāliem atzīst vienādus apmērus. Pastāvīgi vingrinājoties, kā arī kontrolējot savus sasniegumus un apmērus, pierakstot tos, pēc gadiem priecīgi vērosim ķermeņa brīnišķīgo attīstību. Herberts Daumants

„Sporta Pasaules"

1941. un 1942. g. komplektu no Nr. 1—58 par 5,80 RM pārdod laikraksta kantorī, Pils ielā Nr. 9 — 8 katru dienu no pl. 10—14. Vēl dabūjams

«Staris» 12 burtn. par 6 RM; «Sacha Mäksia» 37 burtn. — 10 RM.

Pasta tek. rēķins 1175

Mūsu meistaru meistari

R. Ronis (O. Sprūdes uzņ.)

5.

RŪDOLFS RONIS

**11 gadu laikā 8 reizes Latvijas meistars — šāds notikums mūsu laušanās sportā ir vienreizēja. To atzīmējis Rūdolfs Ronis — mūsu pirmais pasaules klases atlēts grieķu-romiešu cīņā, kuŗa lieliskā tehniskā gatavība vēl tagad ir katra mūsu cīkstoņa grūti aizsniedzams mērķis. Ronis pirmo reizi Latvijas meistars bija 1920. gadā, kad viņš uzvarēja pusmagā svarā, un pēdējām vēl, pieveicot smagsvaru Jāni Poli, kļuva absolūtā meistarnosaukuma īpašnieks. Pēdējo reizi Ronis meistara laurus kā vidsvars ieņemtoja 1930. gadā. Ar šo panākumu viņš arī izbeidza aktīvā cīnītāja gaitas. Vienīgi 1922., 1927. un 1929. gadā Roņa vārds nav atrodams meistaru sarakstā, jo tad viņš sacensībās nepiedalījās. Roņa meistara meistara titulējumu apdrauds spalvsvars Kr. Kundziņš un pusmagsvars Arnolds Kalniņš, kas meistarsacīkstēs uzvarējuši 7 reizes. Jānis Polis, Alberts Zvejnieks, Edvīns Bietags, Kārlis Pētersons, Ērika Kalniņš un Zasis Mucenieks meistarības sacensībās nepārspēti palikuši 6 gadus. Mūsu cīkstoņu saimes meistaru meistaru Rūdolfu Roni gan parasti atzīmē par vidsvaru, īstenībā tomēr grūti pateikt, kuŗa bijusi viņa patiesā slavas katēgorija. Tā 1922. gadā pasaules meistarsacīkstēs Helsinkos 2. vietu Ronis izcīnīja, startējot vieglā svarā, bet Latvijas visu katēgoriju meistars viņš kļuva kā pusmagsvars. Roņa mierīgais svars visvairāk atbilda vidējā svara normai, taču viņa sniegums teicās tik lielisks, ka nebija svārīgi kuŗā katēgorijā Ronis startēja. Visur viņu gaidīja meistara lauri. Mūsu laušņu meistaru meistars ir vienīgais, kuŗam meistara titulu piederēja trīs dažādos svaros. Arī šajā ziņā Roni nav bijis pa spēkam atdarināt nevienam no jaunākās paaudzes cīkstoņiem.

LATVIJAS SPORTA VADĪTĀJA ROBERTA PLŪMES RĪKOJUMI UN PAZIŅOJUMI

TURPMĀKIE BOKSA SARĪKOJUMI

15. un 16. aprīlī Rīgā notiks Latvijas junioru meistarsacīkstes boksā. Tajās nevar piedalīties junioru un jaunatnes meistari, kā arī bokseri, kuŗi izcīnījuši kādu no pirmajām 3 vietām Rīgas un Latvijas meistarsacīkstēs. Pieteikumi iesūtāmi LSFKA — Rigā, Ģertrūdes ielā 6, vēlākais līdz 12. aprīlim. Sacensības uzdots rīkot 1. Rīgas Atlētikas Klubam. 23. aprīlī Rīgā risināsies Liepājas — Rīgas pilsētu sacīkste boksā. Maija mēneša sākumā izcīnīs A/S «Laimas» dāvāto celojošo balvu boksā vienībām.

ATLIKTAS SACĪKSTES

Technisku apstākļu dēļ Latvijas meistarsacīkstes vingrošanā atliktas uz 1944. gada 10. decembri.

16. APRĪLĪ — RĪGAS FUTBOLISTU ZIBENSTURNĪRS

Rīgas futbola sezonas ievadījuma zibensturnīrs notiks 16. aprīlī. Vienības piesakāmas līdz 12. aprīlim LSFKA — Ģertrūdes ielā 6.

SLĒPOŠANAS SACENSĪBAS GAIZIŅKALNĀ

Pirmajās Lieldienās Gaiziņkalnā notiks eksternas sacīkstes slēpošanā. Programmā: vīriešiem — 12 km, lēkšana un Alpu kombinācija (slaloms un nobrauciens); sievietēm — kombinētais slēpojums (3 km un slaloms). Par sacīkšu vadītājiem izraudzīti Bukass un Irbītis. Informācija par nakts-mītnēm Gaiziņkalnā saņemama pie Bukasa (tel. 96208).

TRENIŅI MEŽA SKRĒJIENOS

Treniņi meža skrējienos R. Dekšenieka vadībā turpmāk notiks šādā kārtībā: otrdienās un piektdienās no pl. 18 sievietēm un jaunatnei, bet 18.30 vīriešiem; svētdienās pl. 10.30 vīriešiem, bet 11 sievietēm un jaunatnei; trešdienās pl 8 vīriešiem un sievietēm, kas nevar trenēties vakaros. Sportistu sapulcēšanās Šmerļi, pie Meža skolas.

SODĪTA BIEDRĪBA

Zemgales apgabala meistarsacīkstēs basketbolā Tukuma SB—Jelgavas SB spēlē 16. janvārī piedalījās nereģistrēts basketbolists Pēteris Krūmiņš. Izņēmuma veidā Jelgavas SB vienībai zaudējums nav piešķirts, bet biedrība sodīta ar naudas sodu 100 RM, kas nomaksājams līdz 5. aprīlim. Šajā sakarībā sporta vadītājs izsaka Jelgavas SB stingru rājienu. Biedrība sistēmātiski, neievērojot sodus, piesaka sacensībās nereģistrētus spēlētājus.

ZAUDĒJUMS JELGAVAS SB JAUNATNES BASKETBOLISTIEM

Zemgales apgabala meistarības izcīņā basketbolā jaunatnes klasē sporta vadītājs Jelgavas SB vienībai spēlē pret Bauskas TS piešķīris zaudējumu, jo piedalījušies nereģistrēti spēlētāji E. Vītoliņš, T. Zariņš, E. Liepkalns un J. Raģis. Apgabala uzvarētāja noskaidrošanai jāsarīko pārspēle starp Bauskas TS un Ventspils Spara vienībām.

DISKVALIFICĒTI SPORTISTI

Par saistību nenokārtošanu ar agrākām biedrībām Latvijas sporta vadītājs sodījis ar diskvalifikāciju uz nenoteiktu laiku šādus sportistus: no Ausekļa — Arnoldu Ziemeli (bij. ASK); LSB — Lilija Niedru-Zvejnieci (ASK), Eduardu Bukelderu (Auseklis), Albertu Jamontu (Auseklis) un Albertu Voitekūnu (Auseklis); US — Georgu Dābolu (ASK), Voldemāru Mieziti (ASK), Mārtiņu *Pētersonu (Daugavieši)*, Vladimiru Seino (RV), Hugo Vītolu (RV), Timofeju Vasiljevu (RV); RFK — Voldemāru Krastiņu (Auseklis), Jāni Dobeli (Auseklis), Augustu Voldemāru Jurgensonu (Vītis) un Nikolaju Zēbergu (Vītis); Vairoga — Ēriku Vucenu (Daugavieši) un Edgaru Jarganu (Daugavieši); Daugaviešiem — Aleksandru Zandbergu (LDzB), Zani Ozolu (LDzB) un Egīlu Skambergu (LDzB) un no LDzB — Juri Sprukstu (US).

TURPMĀKAS SPĒLES BASKETBOLĀ

Trešdien, 5. aprīlī, Vingrotāju ielā 1 pl. 16.00 jaunatnes ligā cīnīsies LDzB — RFK (tiesn. Krauklis), 16.20 jaunatnes ligā Auseklis — Starts (Kārkliņš) un 17.20 jaunatnes ligā Daugavieši — VEF (Zvirbulis). Par kārtību rūpējas Starts. Ceturtdien, 6. aprīlī, Vingrotāju ielā 1 pl. 17.00 A ligas pārspēlē sacentīsies LDzB — VEF (Zariņš, Dikmanis). Par kārtību rūpējas LDzB. Sestdien, 8. aprīlī, Vingrotāju ielā 1 pl. 16.00 kvalifikācijas turnīrā virsliga sievietēm spēkosies Jelgavas SB — US. (Teriņš, Skadiņš) un 16.20 kvalifikācijas turnīrā virsligai vīriešiem Jelgavas SB — Rīgas apg. uzv. (Liepa, Cenkovskis). 1. Lieldienās, 9. aprīlī, Vingrotāju ielā 1 pl. 11,00 kvalifikācijas turnīrā virsligai sievietēm spēlēs Jelgavas SB — Liepājas Olimpija (Dikmanis, Ozols) un 11,20 kvalifikācijas turnīrā virsligai vīriešiem Jelgavas SB — Liepājas Auseklis (Augusts, Stekis). 2. Lieldienās, 10. aprīlī, Vingrotāju ielā 1 pl. 16,00 kvalifikācijas turnīrā virsligai sievietēm tiksies US — Liepājas Olimpija (Zvirbulis, Pinnis) un 16,20 kvalifikācijas turnīrā virsligai vīriešiem Rīgas apg. uzv. — Liepājas Auseklis (Maike, Justs). Trešdien, 12. aprīlī, Vingrotāju ielā 1 pl. 16,00 jaunatnes ligā spēlēs LDzB — Auseklis (Gulbis), 16,20 jaunatnes ligā VEF — Starts (Merežejevskis) un 17,20 jaunatnes ligā Daugavieši — Starts (Kārkliņš). Par kārtību rūpējas Auseklis. Piektdien, 14. aprīlī, Vingrotāju ielā 1 pl. 16,00 jaunatnes ligā sacentīsies VEF — LDzB (Zariņš), 16,20 jaunatnes ligā RFK — Auseklis (Pinnis) un 17,20 jaunatnes ligā Daugavieši — Starts (Daņēvics). Par kārtību rūpējas Daugavieši. Sestdien, 15. aprīlī, Vingrotāju ielā 1 pl. 14,30 2. ligā cīnīsies LSB — LDzB (Andersons), 14,55 2. ligā Auseklis — US (Dikmanis), 16,10 2. ligā ASK — Nedz. Sp. (Bumbērs) un 16,35 1. ligā Bolderāja — Auseklis (Zvirbulis). Par kārtību rūpējas LSB Svētdien, 16. aprīlī, Vingrotāju ielā 1 pl. 10,00 jaunatnes ligā tiksies Daugavieši — Auseklis (Skadiņš), 10,20 jaunatnes ligā Starts — LDzB (Stekis), 11,30 jaunatnes ligā RFK — VEF (Augusts), 11,50 1. ligā Nedz. Sp. — Vytis (Plukšs), 13,00 3. ligā US — Daugavieši (Liepa), 13,25 3. ligā Starts — LDzB (Andr. Bērziņš), 14,50 2. ligā Vytis — Amatiers (Ogriņš), 15,15 2. ligā VEF — JS (Vēgners) un 15,40 2. ligā Daugavieši — Starts (Kārkliņš). Par kārtību rūpējas no pl. 10,00 līdz 14,00 Vytis un no 14,00 līdz 18,00 Amatiers. Liepājā Latvijas meistarībā sievietēm cīnīsies Liepājas SB — ASK.

BASKETBOLA TRENIŅSTUNDU SADALĪJUMS

Basketbola treniņstundu sadalījums Vingrotāju ielā 1 no 2.—16. aprīlim būs šāds: pirmdienās no pl. 13 25—14 Starts, 16—17.30 Daugavieši, 20—21 LDzB un 21—22 VEF; trešdienās 13.25—14.30 ASK un 18—19 Starts; ceturtdienās 13.25—14 RFK; 18—18.30 US; 18.30—19.30 LSB; piektdienās 14—14.30 NS; 14.30—15 Vytis un 15—16 Auseklis.

Lieldienās jau priecāsimies par futbolu?

Lieldienas mums tikai tad šķiet jaukas, ja uz galda vāzē slaidais kārkla zariņš grezno jies sudraba pūpoliem, turpat mirdz sarkanas, zilas, dzeltenas un zaļas olas, tām blakus raugās šķelmīgs zaķis (senos laikos āis gaļausis bija veidots no šokolādes . . .) un beidzot varam teikt: «Cik skaisti — sākusies atkal jaunā futbola sezonaļ» Šogad jau bija izdomāts pat tā, ka futbola draugi varēs priecāties Pūpolu svētdienā, taču pavasaris vēl nav pilnīgi guvis virsroku pār ziemu un ar interesi gaidītā Rīgas — Liepājas pilsētu sacīkste vakar nenotika. Tas nozīmē, ka izpaliks arī Kēnigsbergas — Rīgas sacensība 7. aprīlī Kēnigsbergā. Tā jau nu ir, ka dabai pretoties grūti, un mūsu zemē parastais futbola pavasara mēnesis ir tikai aprīlis. Šajā ziņā nekas nebūs mainījies arī šogad. Pirmo futbola sarīkojumu varam gaidīt tieši Lieldienās, kad US projektē rīkot 4 biedrību turnīru. Domāts par US, RFK, VEF un varbūt arī mūsu meistara ASK līdzdalību. Protams, ka šie futbola prieki Lieldienās jau nu vēl nav pilnīgi garantēti, taču ļoti iespējami. Tad tās būs īstenī priecīgas Lieldienas, jo kas gan tie par pavasara atmodas svētkiem bez futbola!

1. LIGĀ JOPROJĀM VAIRĀKI UZVARAS KANDIDĀTI

Basketbola meistarības spēles 1. ligā jau tuvojas noslēgumam, jo vēl atlikušas tikai 3 sacensības. Spēcīgais Amatiera sastāvs, pārliecinoši pieveica NS cīnītājus 41—22 (17—12). Uzvarētāju sastāvā redzējām: Klimovu — 14, Gavaru — 13, Treirātu — 8, Siliņšmitu — 4, Liepiņu — 2 un Lejānu — 0. NS labā Clelavs ar Virtīgu guva katrs 10 punktus. RV visai negaidīti pārspēja spēcīgo Bolderājas sastāvu 49—35 (22—15). Sevišķi teicami ar metieniem veicās Skadiņam, kas viens pats guva 22 punktus. Pirmo uzvaru izcīnīja Jūrmalas Sporta pieckniek, kas pagarinājumā ar 24—23 rezultātu pārspēja Vytis izlasi. Puslaiks beidzās 15—11 jūrmalnieku labā, bet normālais spēles laiks noslēdzās 21—21 neizšķirti. Uzvarētāju sastāvā Zutis guva 7 punktus, Plaiups — 6, Bērziņš — 6, Ozols — 4, Šimanis — 1, Rudzītis, Jēkabsons un Ozoliņš — 0. Vytis sekmīgākais punktu guvēja bija Dzisko, kas salasīja 4 «acis». Pašreizējais 1. ligas punktu stāvoklis rāda šādu ainu: Amatiers 5—1 p., Auseklis 4—1, Bolderāja 4—2, RV — 4—2, Vytis un Jūrmalas Sports 1—4 un Neredzīgo Sports 0—4. A. P-ks

JAUNATNES LIGĀ SĀKUŠĀS FINĀLA SACENSĪBAS

Pretēji iepriekšējiem gadiem, šogad basketbolā jaunatnes ligas fināla cīņās piedalīsies 6, resp. katras priekšsacīkšu grupas 3 labākās vienības. Finālā bija paredzēta arī Vytis komplektējuma līdzdalība, bet tā kā Vytis spēlētāji Repņiks un Normantas startējuši sacensībās, būdami vecāki, tad basketbola vadība visās cīņās Vytis izlasei piešķīrusi zaudējumus. Tādi finālā iekļuvuši Starta vienība, kas jau pirmajā cīņā uzrādīja it atzīstamu veiksmi. Vytis basketbola sekcijas vadība par šādu nekādi neattaisnojamu rīcību pelna visbargāko kritiku, jo līdzīgas parādības jaunatnes ligas sacensībās kā futbolā, tā arī basketbolā nav nekas jauns. VEF piecnieks guva negaidītī pārliecinošu 37—19 (7—9) uzvaru pār Ausekļa zēniem. Vēl īsi pirms sacensības beigām rezultāts bija tikai 24—19 uzvarētāju labā, bet tad Putras un Ādamsona metieni izveidoja VRF uzvaru jo izteikamīgu, lai gan to darbībā nekā iepriecinoša vērot nevarēja. Zilimelno VEF tērpu aizvakar nesa: Ādamsons — 17, Putra — 13, Hincenbergs — 2, Strazdiņš — 2 un Liepiņš —1. RFK pārspēja Starta izlasi 23—17 (10—9). Visu cīņas laiku RFK zēni atradās vadošā lomā. RFK cīnījās bez Čakstes, kas pārgājis A ligā. Bakis un Saulītis izrādījās uzvarētāju veiksmīgākie cīnītāji. Uzvarētāju sastāvā bija: Saulītis — 8, Bakis — 6, Pantaurs — 5, Aiksnis — 2, Štelcers — 2 un Muskats — 0. Zaudētājiem Dārziņš guva 7 punktus. LDzB uzvarēja Daugaviešus ar 29—22 (13—11). Dzelzceļnieku jaunatne spēles iniciātīvu turēja visu laiku savās rokās. Grūti Daugaviešu aizsargiem bija cīnīties ar LDzB lielā auguma uzbrucējiem. LDzB sastāvā cīnījās: Dannebergs — 13, Grieze — 10, Kvelde — 3, Bērziņš — 3, Breikšs un Ērglis — 0. Daugaviešu vidū skaisti ar metieniem veicās P. Bumbēram. Pat no visgrūtākām situācijām viņš savai vienībai salasīja 15 p. A. P-ks

GORNEVS — VAIROGA TEICAMĀKAIS ŠACHISTS

Vairoga internās meistarsacīkstes šachā piedalījās 30 dalībnieku. Galvenā grupā uzvarēja Gorņevs, 2. v. ierindojās Krastiņš, 3 Induss un 4. Bertrups. Otrā grupā 1. vietu izcīnīja Liūnanis; 2. Nicajevs un Gustiņš. Trešā grupā pārākais bija Krastiņš; 2. Janelsīts un 3. vairāk kā 60 gadus vecais Kampe. Vakar visi pirmo vietu iegūvēji saņēma skaistas balvas. Zibensturnīrā 17 dalībnieku konkurencē uzvarēja Vairoga meistars Gorņevs, atstājot 2. vietā Krastiņu; 3. Bertrupu un 4. pazīstamo sprinteru A. Pētersonu

„Jānis Dikmanis joprojām LSB vadītājs

Pagājušā nedēļā notika Latvijas Sporta Biedrības gadskārtējā biedru sapulce. LSB sportisti vienprātīgi par biedrības priekšnieku atkal izraudzīja Jāni Dikmani, kas LSB darbību veda nepārtraukti jau kopā 1928. gada. Arī kases revidentos ievēlēja visus līdzšinējos šī uzdevuma pildītājus: J. Kļaviņu, A. Kibildu un F. Veisu. Kā biedrības priekšnieka vietnieks, līdzīgi pagājušam gadam, darbosies V. Cerbulis. LSB padomē turpmāk ieies: J. Zalcmanis, A. Šneiders, A. Kuraus, V. Voits, J. Nāruns, M. Miljons, V. Donners un K. Libers. Pēc biedrības pagājušā gada darbības pārskata redzams, ka visrosīgāk strādājusi vieglatlētikas nozare mūsu agrāk teicamā sprinteta Kārļa Libera vadībā.

O. PORIETIS — DAUGAVIEŠU PRIEKŠNIEKS

Latvijas sporta vadītājs R. Plūme par Daugaviešu priekšnieku apstiprinājis Oswaldu Porieti. Biedrības līdzšinējais vadītājs Aleksandrs Celms stājies leģionāru rindās. Porietis zināms nevien kā sporta darbinieks, bet arī žurnālists.

US BOKSA SEKCIJAS

dalībnieku sanāksme šodien, 3. aprīlī, pl. 18 kluba telpās — Stabu ielā 32.

Izdevējs: Nikolajs Segleniekss.

Iespiests «Rigaer Druckerei» Majora Flečera (Muitas) ielā Nr. 1